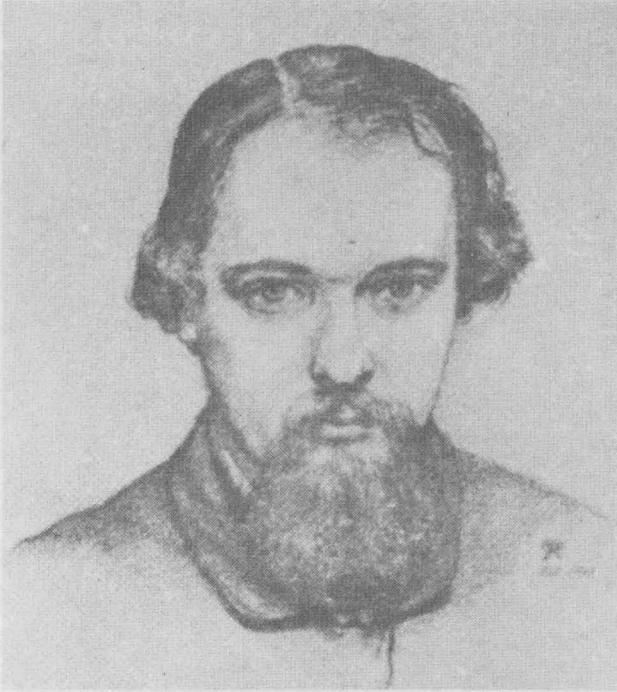

11. ดันเต้ กาเบรียล โรสเซตตี (Dante Gabriel Rossetti)
กวี จิตรกร และผู้ก่อร่างกลุ่มศิลปะ “ภราดรภาพก่อนราฟาเอล”

ภาพเขียนตัวเองของโรสเซตตี

ดันเต้ กาเบรียล โรสเซตตี เกิดในลอนดอน ค.ศ. 1828 บิดาเป็นชาวอิตาลีซึ่งลี้ภัยการเมืองมาอยู่อังกฤษ บิดาของโรสเซตตีนี้เป็นทั้งกวีและนักศึกษาวรรณกรรมของดันเต้ โรสเซตตี ผู้บุตรก็เลยได้พื้นฐานทางวรรณคดีโรแมนติคมาแต่เด็กจนสามารถเขียนบทกวีได้ตั้งแต่อายุน้อย พออายุได้ 17 ปี เขาก็เริ่มแปลวรรณกรรมของดันเต้แล้ว โรสเซตตีไปเรียนวิชาวาดเขียนกับจอห์น เซลคอตแมน ในลอนดอน ต่อจากนั้นก็ศึกษาที่สตาบ์นชาส และ Royal Academy Antique School ใน ค.ศ. 1848 เขาไปขอร้องให้ พอร์ต มาด็อกซ์ บราวน์ รับเขาไว้เป็นศิษย์ แต่เขาก็ไม่เคยทนเรียนกับใครได้นานเมื่อต้องหัดเขียนทัศนียภาพ (perspective) และหัตวาดรูปขวดโหล ในระยะนี้เองที่เขาพบกับวิลเลียม โฮลมัน ฮันท์ (William Holman Hunt) และจอห์น เอฟเว็ต มิลเลซ (John Everett Millais) ทั้งสามคนเห็นพ้องต้องกันที่จะมีปฏิริยาคัดค้านวัตถุนิยมของศิลปะสมัยวิกตอเรีย และการเขียนภาพตามลัทธินิยมเก่าๆ พวกเขาได้มองเห็นความสำคัญของภาพพิมพ์ฝีมือศิลปินอิตาลีสมัยต้น ก่อนราฟาเอล (Raphael) ตรงที่มีความตรงไปตรงมาอย่างง่าย ๆ ดังนั้น เขาจึงพากันให้ชื่อคณะของตนว่า “Pre-Raphaelite Brotherhood” (ภราดรภาพก่อนราฟาเอล) ใน ค.ศ. 1849 ภาพแรกที่ลงลายเซ็น P.R.B. ก็ปรากฏออกมา

ภาพพบ ค.ศ. 1854 ขนาด 36" × 31½" ศูนย์ศิลปะเลาแวร์

เป็นภาพเขียนฝีมือโรสเช็ตตีชื่อ **The Girlhood of Mary Virgin** ซึ่งได้น้องสาวผู้เป็นภรรยาของเขาชื่อ คริสติน่าเป็นแบบให้ ภาพนี้ทำตามอุดมคติที่กลุ่มภราดรภาพได้ตกลงกันไว้ว่า จะแสดงออกซึ่งศีลธรรม หรือความคิดเพื่อสังคม โดยมีวิธีเขียนภาพให้เป็นจริงตามแบบที่มีตัวตนอยู่

กลุ่มภราดรภาพนี้อยู่ได้ไม่นาน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าแต่ละคนในกลุ่มต่างก็มีทัศนคติของตน ไปคนละแบบ ใน ค.ศ. 1850 กลุ่มภราดรภาพก่อนราชาเอลถูกโจมตีหนักในหนังสือพิมพ์โดยนักเขียน นวนิยายชื่อ ชาลส์ ดิกเก้นส์ และคนอื่นๆ ทำให้โรสเช็ตตีเสียใจมาก เลยกยุติการแสดงภาพทั้งหมด

ต่อจากนั้นเขาก็เลิกเขียนภาพตามแบบ "ก่อนราชาเอล" ที่ได้ตกลงกันไว้ แต่ไปทำในแบบอื่น ที่ใส่ความคิดฝันทั่วไปทั้งภาพ เรื่องราวที่นำมาเขียนมักแสดงออกทางมนโคติ แม้มีรายละเอียดก็มีได้ ตรงตามความสังเกตและเหตุผล เขามีแนวการเขียนภาพตามเรื่องราวในวรรณกรรมโรแมนติคสมัยกลาง ซึ่งจะมีแค่เฉพาะภาพ **Found (พบ)** เท่านั้นที่ตั้งใจทำเพื่อสังคม แต่ก็ทำ ๆ หยุด ๆ มาเป็นเวลาถึง 29 ปี ก็ยังไม่เสร็จจนกระทั่งสิ้นชีวิต

ทศวรรษจาก ค.ศ. 1850 เป็นช่วงเวลาทีโรสเซตตีประสบความสำเร็จที่สุดใน ค.ศ. 1850 เขาได้รู้จักกับเอลิซาเบธ ซิตดัล ซึ่งเป็นนางแบบคนโปรดให้เขาเขียนภาพ **Beatrice** คนรักของตนได้ จอห์นรัสกิน ซึ่งเป็นทั้งศิลปินและนักวิจารณ์ขณะนี้ได้เขียนบทความลงในหนังสือพิมพ์สนับสนุนให้กลุ่ม ภราดรภาพก่อนราฟาเอลมีชื่อเสียงขึ้นมา อีกทั้งยังเป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือเจื้อจุนโรสเซตตีด้วยดีตลอดมา จนกระทั่ง ค.ศ. 1861 โรสเซตตีได้รู้จักกับวิลเลียม มอร์ริส (William Morris) ที่มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด ใน ค.ศ. 1856

ความสัมพันธ์ระหว่างเขากับเอลิซาเบธ ซิตดัล เป็นปัญหาหนักให้ปวดร้าวอยู่เรื่อยมา กว่าจะแต่งงานกันได้ก็ตั้งปี ค.ศ. 1860 แต่แล้วเธอก็มาด่วนกินยาฆ่าตัวตายจากเขาไปในปี ค.ศ. 1862 ทำให้โรสเซตตี ปรีเวทนาถึงเธอเป็นอันมาก ถึงกับฝังบทกวีต่างๆ ลงไปพร้อมกับร่างเธอ แล้วก็เขียนภาพ **Beata Beatrix** ไว้เป็นอนุสรณ์ถึงเธอ ในระยะนี้เขากลายเป็นจิตรกรผู้มีชื่อเสียงมากขึ้นทุกที แต่ภาพสตรีที่เขาเขียนก็มักจะเป็นหญิงงามคนเดิมที่เขาหลงรักซ้าซากอยู่อย่างนั้น

ภาพเบอาตา เบอาตริกซ์ ราว ค.ศ. 1863 ภาพเขียนสีน้ำมัน ขนาด 34" x 26" เทตแกลเลอรี ลอนดอน

ภาพโมนนา วันนา ค.ศ. 1866 ขนาด 35" x 34" เทตแกลเลอรี ลอนดอน